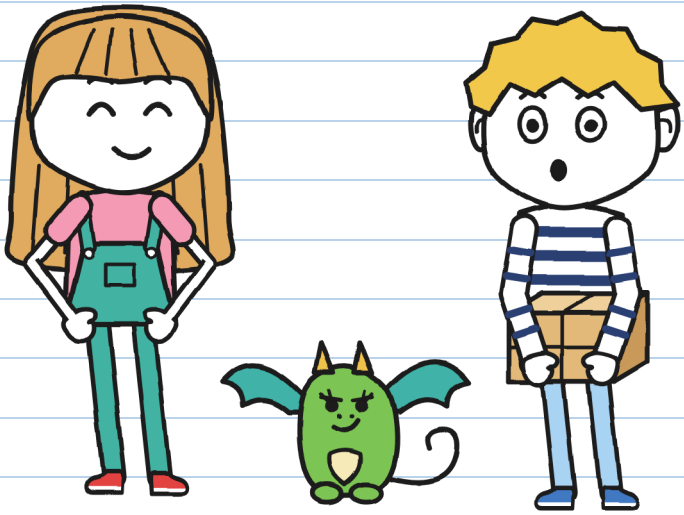
İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 1

Bu paket ısırıyor

Lui Eriksson

(Guni'nin defteri)

BEDEN M
Orta seviye · 9+

İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 1

Bu paket ısırıyor

Metin ve resimler: Lui Eriksson

BEDEN M · Orta seviye · 9+

Türkçe sürüm: LinguAula

İlk baskı: 2026

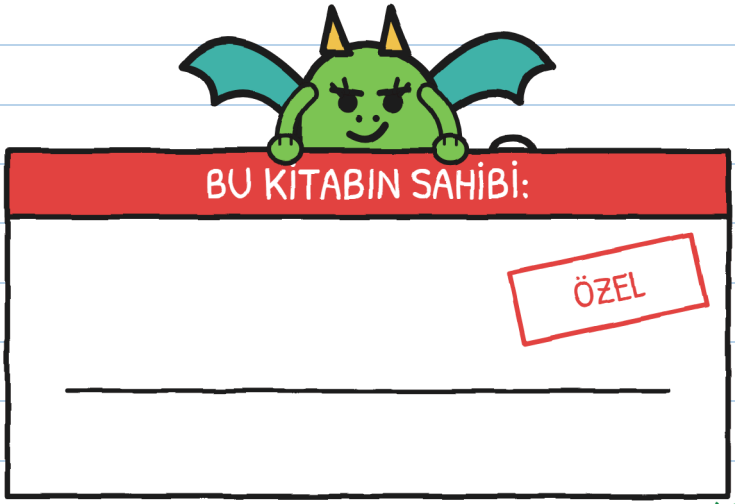
© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Sınıf ve ev için serbestçe fotokopi çekilebilir.

LinguAula

Her bölüme linguaula.com'da çalış

Bu kitap yazılırken hiçbir paket zarar görmedi.
Neredeyse hiçbiri. —H.

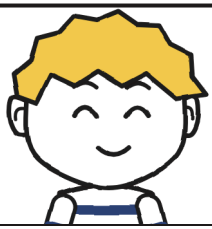

Başka kimsenin değil. –H.

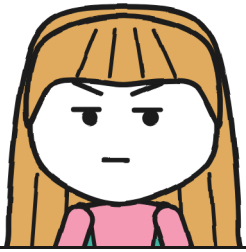
Bulursan şafaktan önce geri getir.

Kırıntı ısırıyor, çünkü bir hikâyede yaşıyor. Gerçek bir hayvanla karşılaşırsan 76. sayfaya bak. –H.

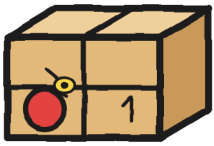
KİM KİMDİR

Guni. Mahallenin yenisi. Profesyonel kurye (aşağı yukarı). Bu defter onun.

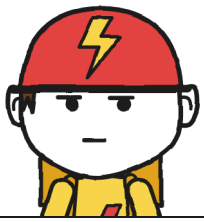
Hulita. Yeşille yazar ve yeşille yazdıkları silinmez.

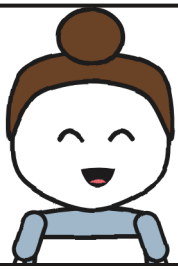
1 numaralı paket. Adres: Ejderhalar Evi. Talimat: sıcak tutun.

Mara. İmkânsız Teslimatlar'ın sahibi. Tek bir kuralı var.

Tonyo. ŞİMŞEK'in kuryesi. Çok sıkıcı şeyleri çok hızlı teslim eder.

Elia. Fırıncı. Onun ızgarasından fırının sıcak havası çıkar.

TESLİMAT DEFTERİ
Sahibi: Guni

ÖZEL.

"Özel" demek, önce ben okurum demek. –H.

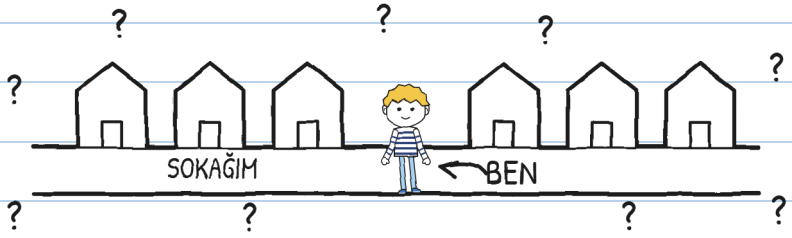

Taşınma kutularının 14 numaralısında MUTFAK yazıyordu ama içinde bir tane bile kaşık yoktu. Bu defter, bir çorap ve kimsenin olmayan lastik bir kurbağa vardı.

BÖLÜM 1

O paket olmaz

Dört gündür bu mahalledeyim ve şimdiden koca bir sokağı ezbere biliyorum.

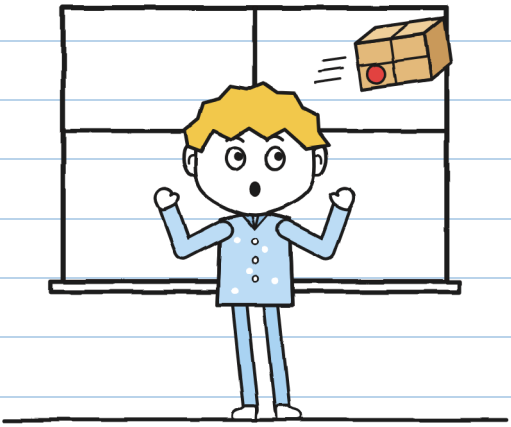

Arkadaş edinme planım:

1. Merhaba demek.
2. İlginç bir şey söylemek.
3. ???

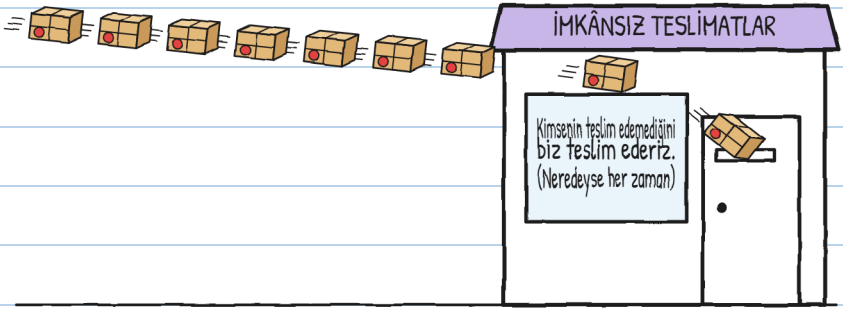
2. maddede takılıp kaldım. 3. madde ne, hiç bilmiyorum.

Bu sabah beni, penceremin önünden uçarak geçen bir şey uyandırdı.

Bir paketti.

Sonra bir tane daha geçti, sonra bir tane daha: ördekler gibi sıra sıra dokuz paket. Sokağın karşısına geçip karşıdaki dükkânın posta kutusundan içeri girdiler. (Öbür on bir paket, sonradan öğrendiğime göre, ben uyurken daha önce dönmüştü.)

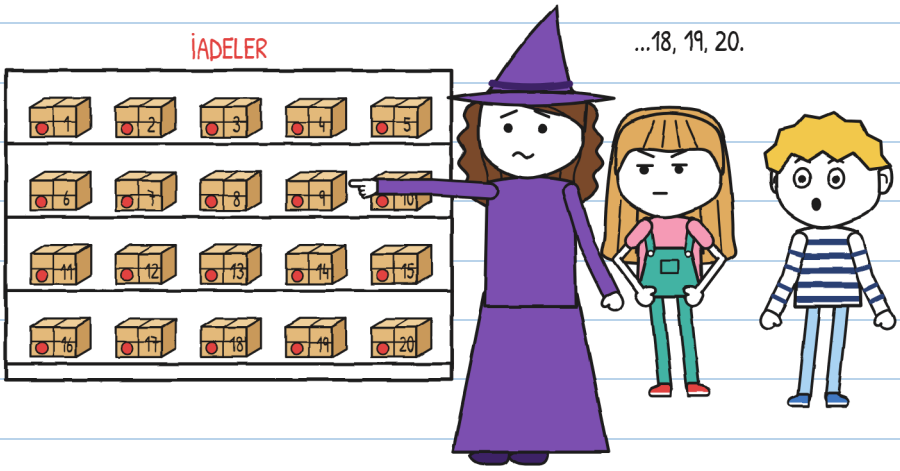

Artık 2. maddem vardı: "Uçan paketler gördüm."

Bu ilginç değil. Çok sık olur.

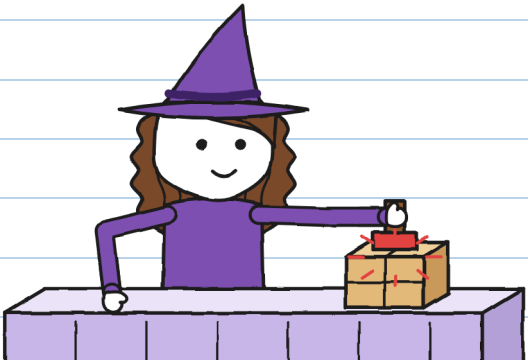
Bu notu Hulita yazdı; onunla daha bu sabah karşıdaki dükkânda tanıştım. Yeşille yazıyor ve yeşille yazdıkları silinmiyor. Denedim.

Çizgili kazağımı pijamamın üstüne giyip sokağın karşısına geçtim.

— Hepsi geri döndü, dedi cadı. Yine.

Cadının adı Mara. İmkânsız teslimatlar yapan bir dükkânı ve parlayan bir mührü var.

Hulita bunu bana kendi defterimde anlattı, hem de izin istemeden:

Böylece hiçbir paket kaybolmaz. Ama teslim de edilmez.

Rafta iadeler duruyor: hiç kimsenin bir türlü teslim edemediği yirmi paket. Hepsini aynı kişi gönderiyor.

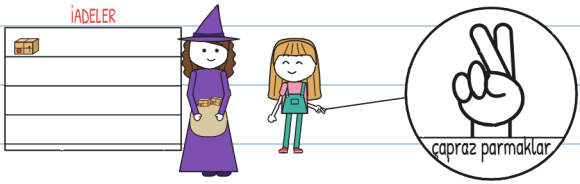
ADRES: ...
GÖNDEREN: R.

— R. kim? diye sordum.
— Yazısı çok kötü biri, dedi Mara. O kadar.

On dokuz iadeyi bir çuvala koydu. O gece bir deniz fenerine piyano götürüyordu; yeri gelmişken hepsini yeniden deneyecekti. Şafakta dönecekti. Bir tek paket kaldı.

— O olmaz, dedi Mara. Tek bir kural var:
RAFA DOKUNMAYIN.

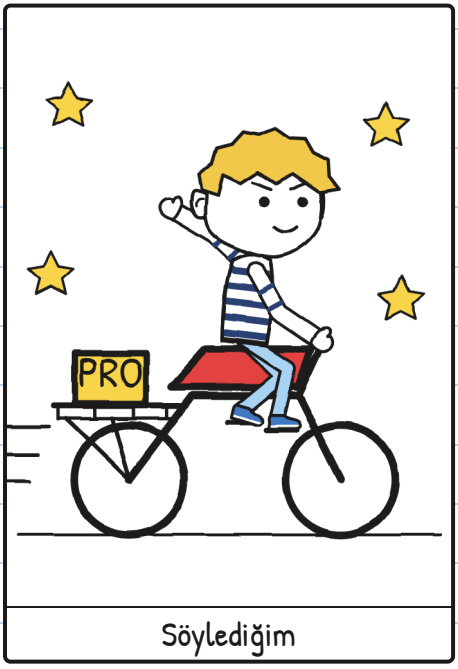
— Tabii, dedi Hulita.

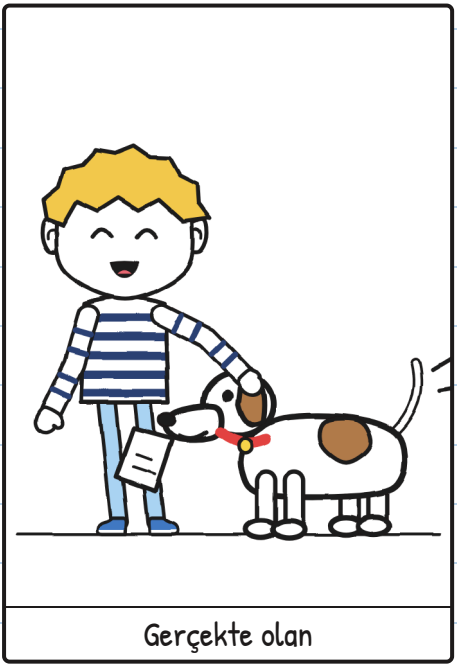
Kapı kapanınca Hulita beni tepeden tırnağa süzdü.
— Sen teslimat yapmayı biliyor musun?

Ben de insanın arkadaş edinmek istediğinde söylediği şeyi söyledim:

— Evet. Eski mahallemde profesyonel kuryeydim.

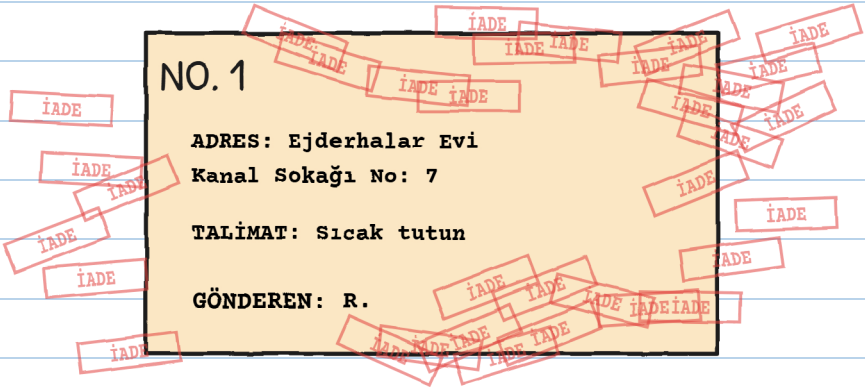
Söylediğim

Gerçekte olan

Köpek profesyoneli.

Hulita kalan tek paketi çıkardı: 1 numaralı paketi, "o olmaz" denen paketi. Elleri biraz titriyordu. Benimkiler de titriyordu ama ben daha iyi gizliyordum: sadece kazağımı ters giymiş olmamdan belli oluyordu.

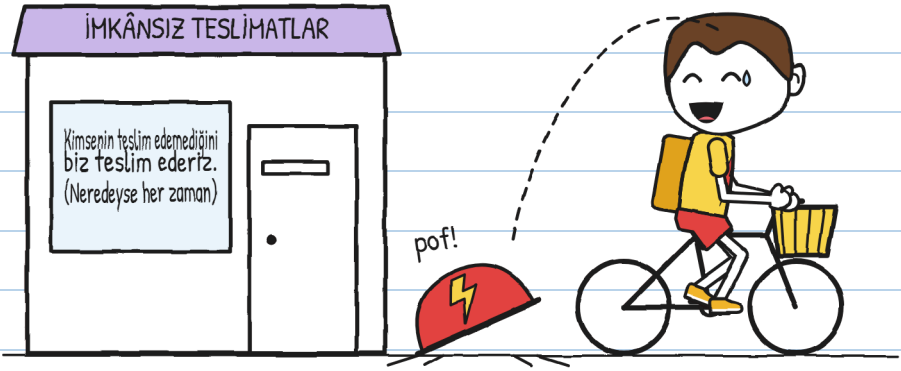
— Şafak sökmeden teslim edersek, dedi Hulita, Mara iade paketlerini teslim edebildiğimi görür.

— Ya edemezsek?

— O zaman paket kendi kendine geri döner, burada da hiçbir şey olmamış olur.

Bana harika bir plan gibi geldi, tabii: içinde ne olduğunu henüz bilmiyordum.

Bir bisiklet zili çaldı ve vitrinde kasklı, sarı çantalı bir çocuk belirdi: ŞİMŞEK KARGO. ON DAKİKADA YA DA BEDAVA.

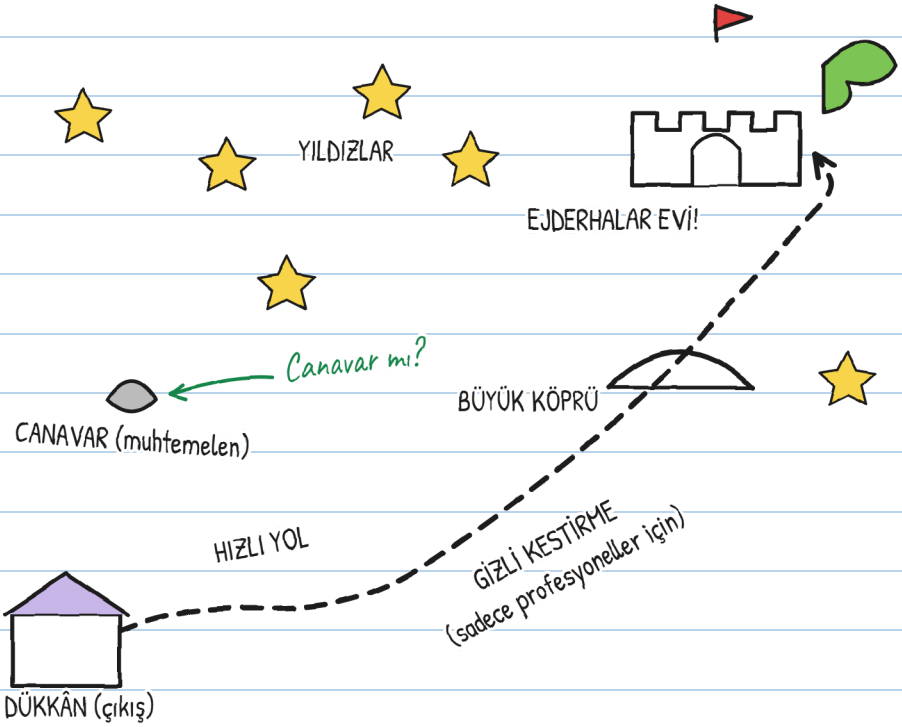

— İmkânsız Teslimatlar mı? dedi. Burada tek imkânsız şey, sizin bir şey teslim etmeniz.

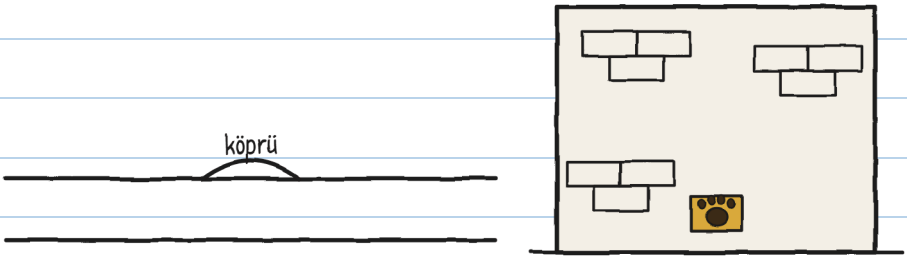
Tonyo. Çok sıkıcı şeyleri çok hızlı teslim eder.

— Bugün işte bunu teslim ediyoruz, dedi Hulita. Tonyo "Ejderhalar Evi" yazısını okudu ve öyle çok güldü ki kaskı düştü.

Bir teslimat krokisi çizdim, çünkü profesyonel kuryeler kroki çizer.

Yıldızlar yolun üstünde değil.

Kanal Sokağı No: 7

Kanal Sokağı No: 7 bir ev değildi. Bir duvardı.

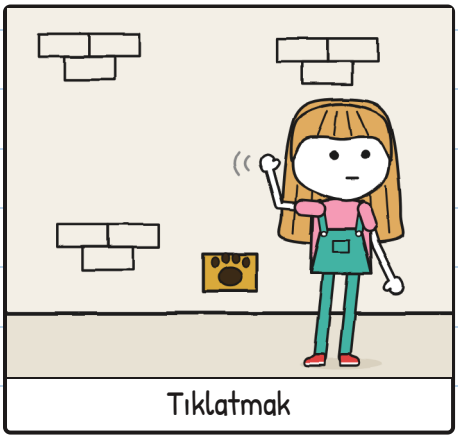
Dümdüz bir duvar; ne kapısı var ne penceresi. Üstünde yalnızca, çok aşağıda, neredeyse yer hizasında, tuhaf biçimli bir oyuğu olan pirinç bir levha vardı.

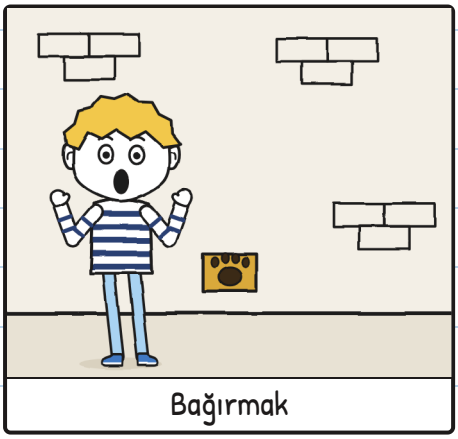

pirinç levha

— Belki bir posta kutusudur, dedim. Ama paket sığmıyordu.

Duvara her şeyi denedik:

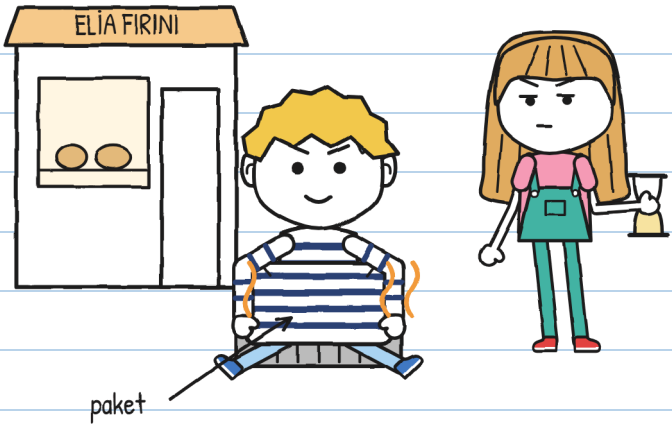
Sardunya sulayan bir kadın yandaki evin balkonundan bize bakıyordu.

— O paket yıllardır geliyor, dedi. Hep de geldiği gibi gidiyor.

Hava soğuktu ve Hulita etiketi yeniden okudu.
— "Sıcak tutun" yazıyor, ama yıllardır buz gibi bir rafta duruyor.

Ben yeniyim. Bir yerde "sıcak tutun" yazıyorsa, sıcak tutarım.

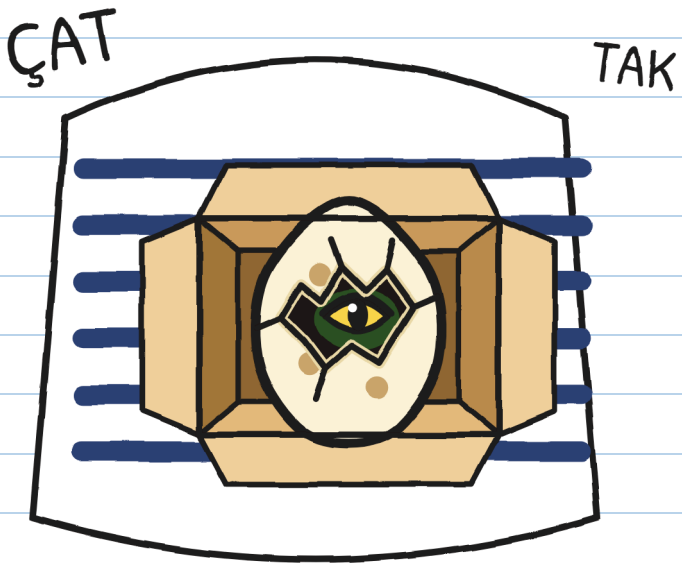
Paketi kazağımın altına soktum, Büyük Köprü'yü yeniden geçtik ve Elia'nın fırınının ızgarasına, fırının havasının çıktığı yere oturdum.

Hamile bir posta kutusuna benziyorsun.

Uzunca bir süre öyle kaldık; ortalık ekmek kokuyordu ve ben terlemeye başlıyordum. Derken bir şey karnıma hafifçe vurdu: TAK.

— Karnın mıydı o? diye sordu Hulita.
— Benim karnım TAK yapmaz.

Ve paket bana baktı.

TEK HİKÂYE, ALTI BEDEN

Altı beden var, 3 ile 16 yaş arası, ve 20'den fazla dil. XXS, XS, S, M ve L'de sayfalar da resimler de aynı. XL ise bir roman. Değişen tek şey, hikâyenin nasıl anlatıldığı.

BEDEN XXS · PRE-A1
HAPŞU, EJDERHA KÜÇÜK BİR ALEV HAPŞIRIYOR!

BEDEN XS · A1
Ben normal hapşırdım. O küçük bir alev hapşırdı. Alev etiketin bir köşesini yaktı.

BEDEN S · A2
Ben normal hapşırdım. O ise küçük bir alev hapşırdı. Küçük alev etiketin bir köşesini yaktı. Sonra yavru o köşeyi yedi.

BEDEN M · B1
Ben normal hapşırdım ama o, etiketin köşesini yakan küçük bir alev hapşırdı. Sonra yanmış köşeyi yedi.

BEDEN L · B2
Ben normal hapşırdım; o ise etiketin köşesini kavuran küçük bir alev hapşırdı ve sonra, gayet sakin, kavrulmuş köşeyi yedi.

BEDEN XL · B2-C1
Resimli roman · 13+
AOBM seviyeleri yaklaşıktır.

Herkes kendi bedeninde. Aynı hikâye. —H.

Her bölüme linguaula.com'da çalış